

Tülbent'ten Damlayan Süt

– A.Müfit KUTLU · 16 Ağustos 2009

B.

Evren yaratıldığında insan yok imiş .. Sonra Cennet'te sınanan iki insan , kurallara uymayınca Dünya isimli küçük bir gezegene ışınlanıvermişler .

Kainatta minicik amma insan için çok büyük olan dünya , Adem (Adam) ve Havva (Eva) isimli iki canlıya mekan olmuş .. Cennet'teki güzelliklerin pek azı varmış bu dünyada ama yine de iki gönül bir olunca samanlık seyran olmuş .

Biri Cidde denilen yere , diğeri Seylan bölgesine inmişler .. Onları ayrı düşüren Yaratıcı , bilinmez bir hasret döneminden sonra sevgilileri Arafat tepesinde buluşturmuş ..Ne kadar sevinmişler , ne kadar sevinmişler ... Ancak birlikte oldukları zaman dünya gezegeninin daha güzel olduğunu fark etmişler .. Ağır bir sınav sonrası indirildikleri yer yüzünde , ayrılık , yaşam için giyinme, yeme , örtünme , vahşi havyanlardan korunma gibi dünyaya ait ne kadar sıkıntı varsa hepsini yaşamışlar ama kendilerini yaratan Allah'ı hiç unutmamışlar .

Adem , ilk secdesini hanımı ile birlikte Kabe'nin olduğu yerde yaparak Rabbine teşekkür etmiş .. Burası insanların ilk mescidi olmuş ..

Sonra çoğalmışlar .. Kavgalar ,kıskançlıklar . " Benim az , senin niye çok .. Hepsi benim " kavgaları başlamış .. Ve Kabil , kardeşi Habil'i taşla vurarak öldürmüş .. İlk cinayet .. Pişmanlıklar ve vicdan azabı .. Cevizi gömen bir kargadan esinlenip kardeşini gömmüş.. Ama bencillik gömülmemiş .. İnsanlar çoğalmaya devam etmişler ..Aşk , merhamet , şefkat , kıskançlık , hırs , tamah , vahşet ... Akıllı insana verilen tüm duygularla yaşamışlar , sevişmişler , savaşmışlar ...

Bu duyguların harmanı olan "nefis " batağında yaşamışlar . Nefsiyle mücadelede aklını kullananlar kazanmış , nefsinin (heva ve heveslerini) kullananlar kaybetmiş ..

Balıkesir'li eskici Hasan baba ayakkabı tamir edermiş . Yine onun gibi Allah dostu bir ermiş dağdaki köyünden kalkar her hafta arkadaşı Hasan Baba'yı ziyarete gelirmiş . Gelirken de bir mendil içinde bir kaç litre süt getirmiş. Süt tülbentten hiç damlamazmış ..

Ne getiren şaşarmış bu işe , ne de sütü kabul eden .. Bir sır imiş aralarında ..

Dağdaki ermiş dükkanda otururken , güzeller güzeli bir kadın gelmiş ve kopan topuğunu tamir ettirmek için ayakkabısını çıkarınca başı önünde olan ermişin gözleri bir anlık gafletle bu pembe beyaz fildişi gibi narin minik ayağa takılıp kalmış ..

Kadının ayakkabısını onaran Hasan Baba , kadın gidince bir de ne görsün ; duvardaki çiviye asılı içi süt dolu tülbentten bir şeyler damlıyor ..

Birbirlerine bakmışlar ve çoban ermiş acı acı gülümsemiş :

- Dostum ,.. Dağdaki evlilik kolay ; şehirdekine benzemiyor ..

Gönüller sultanı Mevlana diyor ki :

" Olayların görünür sebeplerine takılıp kalsaydım hakikate ulaşamazdım "

Sonra bazı insanların çok önem verdiği "akıl" binitini , hakikate kavuşma yolculuğunda son durakta bırakıp ekliyor :

" Akıl bir eşek gibi çamura saplandı ; beni aşk kurtardı .. "

Aşıklarda benlik silinmiş , akıl yedekte kalmıştır . Aşkın olduğu yerde akıl yedektedir .

Aşıktaki en küçük kusur , tülbentteki sütün damlamasına sebep olur .